

[H. C. Hansen.]

om hans Udtalelser maatte kunne forstaaes derhen, og Regeringens Hensigt.

Jeg skal med disse Bemærkninger og med de Forbehold, der findes i dem, sige, at mit Parti hilser Lovforslaget velkommen som en tiltrængt og god Forbedring af Tjenestemændenes Lønforhold, og at vi i det kommende Udvalg sagligt vil medvirke til en Løsning, der hurtigt kan føres igennem, forhaabentlig enstemmigt, i dette høje Ting.

Arnth Jensen: Det Lovforslag, som vi i Dag behandler i det høje Ting, er baade et omfangsrigt og et meget betydningsfuldt Lovforslag, betydningsfuldt, ikke blot for de mange Tusinder af Tjenestemænd, hvis fremtidige Levestandard og Muligheder her afstikkes, men ogsaa for Samfundet i dets Helhed. Samfundet maa ikke blot være dybt interesseret i, hvilke økonomiske Byrder der gennem Lønningsloven paalægges Skatteyderne, men ogsaa stærkt interesseret i, om de Lønvilkaar og de Fremtidsmuligheder, der gennem Lovforslaget ydes Statens Medarbejdere, er saadan, at det kan forventes, at disse Medarbejdere med Tilfredshed, med Lyst og med Energi vil udføre deres Gerning, og saadan at der skabes Mulighed for, at den dygtige Del af vor Ungdom vil føle sig tilskyndet til at melde sig til Tjeneste ogsaa her, idet det jo er klart for enhver, at som vort Samfund er indrettet, er det af den yderste Vigtighed, at det er dygtige Folk, ja, helst de dygtigste, der gaar ind til Statens Stillinger.

Naar der da skal finde en Lønrevision Sted, er det derfor naturligt, at Forberedelserne til en saadan Revision bliver gjort med megen Grundighed, saa alle Forhold bliver undersøgt til Bunds og alle Synspunkter fremført og overvejet. Det er jo ogsaa sket i dette Tilfælde, idet en Kommission, sammensat af Repræsentanter for Administrationen, for Tjenestemandorganisationerne og for Politikerne, lige siden 1943 har arbejdet med Spørgsmaalet, og jeg hilser med Glæde, at Resultatet af disse Overvejelser er blevet en stort set enstemmig Indstilling til Regering og Rigsdag. Vel er det ikke saadan, at alle de fremførte Ønsker er blevet opfyldt, og vel kan der være Detailspørgsmaal i Indstillingen, som ved et flygtigt Øjekast kan synes urimelige eller forkerte, men som Helhed tror jeg, at det er et Lovforslag, som baade de Mennesker, det omfatter, og hele Samfundet kan hilse med Tilfredshed. I hvert Fald kan jeg med det Kendskab, som jeg i den korte

Tid, jeg har haft den Ære at være Medlem af Kommissionen, har faaet til disse Forhold, bevidne, at alle Henvendelser, alle Synspunkter er gennemdrøftet og undersøgt med den største Grundighed, og at de Hjælpere fra Administrationen, der med Formanden, Departementschef Kofoed, i Spidsen, var stillet til Kommissionens Raadighed, ikke blot med Dygtighed og Indsigt i Spørgsmaalene, men ogsaa med Energi og Retfærdfølelse har gjort alt for at belyse de opstillede Problemer og trænge til Bunds i dem. Det er kun ret og billigt, at det bliver sagt ved denne Lejlighed og i denne Sal; jeg føler det i hvert Fald som en Pligt at bringe en Tak for den Hjælpsomhed, det Arbejde i det hele taget, der blev ydet dér.

Jeg ønsker ogsaa at give Udtryk for min Anerkendelse over for Tjenestemandorganisationernes og Administrationsgrenenes Repræsentanter af den Forstaaelse, de viste for at opnaa Enighed til sidst, selv om det jo var givet, at de vilde komme ud for visse Vanskeligheder, naar de skulde mødes med deres Organisationer.

Den højtærede Finansminister har ved Forelæggelsen af Lovforslaget her i Tinget givet en baade klar og grundig Oversigt over Lovforslagets Bestemmelser, og den er blevet suppleret og repeteret grundigt ved den Gennemgang, det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen foretog. Jeg skal ikke gentage alt dette, men jeg ønsker at fremsætte dels nogle Bemærkninger til de Afsnit, hvorom der ikke har været fuld Enighed, og dels nogle Bemærkninger af mere almen Karakter.

Som det ses af Kommissionsbetænkningen, har de kommunistiske Medlemmer af Kommissionen, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen og det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft, fundet det betimeligt at tage Særstandpunkt paa nogle Omraader. Det er mit Indtryk, at disse Særstandpunkter mere er taget af politiske end af saglige Hensyn, men selv om det er saadan, kan en Korrigerings formentlig alligevel være paa sin Plads.

For det første har man krævet Aspirantordningen ophævet. Jeg kan med min bedste Vilje ikke se, at der er ringeste saglige Begrundelse for at afskaffe denne Ordning. Det er dog baade rimeligt og naturligt, at Samfundet, før det ansætter et Menneske, normalt for Livstid, prøver, om dette Menneske er i Besiddelse af de Evner og den Vilje, der kræves for at udfylde den Plads, det gaar ind til, og det er jo ogsaa kun, hvad der sker i det private Erhvervs- liv, hvor man ikke blot sikrer sig en vis